

Goede Wil in Wereldaangelegenheden

Wereld Goede Wil
Nieuwsbrief
Nummer 2
2025

Hoop als een geestelijke kracht

Terwijl voor velen de toenemende en onderling samenhangende crises in menselijke aangelegenheden in deze tijd leiden tot een afstompemd gevoel van hopeloosheid, concentreert deze uitgave van de Nieuwsbrief zich op het tegengestelde: hoop als een geestelijke kracht die geworteld is in die plaats waar hart, ziel en geest zich verenigen. Het werk van Wereld Goede Wil is geïnspireerd door ideeën uit de boeken van Alice Bailey, waaronder de voorspelling van een belangrijke hiërarchische bijeenkomst in 2025 die uiteindelijk zal leiden tot een crisis in de mensheid, wat in de komende jaren en decennia ongewone kansen zal bieden op vooruitgang gelijkend op inwijding en in de richting van een nieuwe morele orde.

In 2025 viert de katholieke kerk (die iets meer dan 17% van de wereldbevolking vertegenwoordigt), na een belangrijk conclaaf te hebben doorlopen om een nieuwe paus te kiezen, een Jubeljaar onder het motto 'Pelgrims van de Hoop', met een oproep om 'schuld om te zetten in hoop'. Bovendien heeft de Algemene Vergadering van de VN dit jaar afgesproken om 12 juli jaarlijks te vieren als Internationale Dag van de Hoop.

Mogen de volgende artikelen u helpen de aard en betekenis van hoop te verkennen in deze tijd van geestelijke crisis, waarbij u altijd in gedachten moet houden dat hoop een belangrijke kwaliteit is in de meeste religieuze en spirituele tradities.

- Hoop in een honderdjarige bijeenkomst
- Jubileum 2025: Pelgrims van Hoop in een Wereldwijde Crisis
- Goede Wil als Hoop, Wil en Aspiratie
- De VN roept een Internationale Dag van de Hoop uit

Hoop in een honderd jarige bijeenkomst

In de leringen van de tijdloze wijsheid wordt gezegd dat geestelijke krachten, soms begrepen als de hiërarchie van verlichte wezens die worden geëerd door de culturen en geestelijke tradities van de wereld, fungeren als een levend reservoir van licht en liefde, in het hart van de menselijke ziel. Deze hogere krachten inspireren elke vooruitstrevende evolutionaire vooruitgang. Studenten van verschillende leringen van de wijsheid delen het gevoel dat het licht van deze geestelijke intelligenties ons vandaag de dag als soort naar een inwijdend Omega-achtig punt van transformatie leidt. Terwijl de Krachten van het Licht het vuur van liefde dat zich in de mensheid ontvouwt, in hun aandacht houden, ontvouwt zich een steeds dieper intuïtief begrip van de synthese en heelheid van het leven. Het idee van een reservoir van licht en liefde in het hart van de menselijke ziel staat centraal in het begrijpen van de hoop in de traumatische en chaotische wereld van vandaag. Zoals [Martin Luther King](#) ons eraan heeft herinnerd, komt een diepe en wijze passie voor sociale rechtvaardigheid niet voort uit een “oppervlakkig optimisme, maar uit een diep geloof in de mogelijkheden van mensen wanneer ze zichzelf toestaan medewerkers van God te worden”¹. Of zoals [Vaclav Havel](#), een andere visionaire dienaar die een enorme invloed heeft gehad op de moderne wereld, opmerkte: “hoop is een dimensie van de ziel ... een oriëntatie van de geest, een oriëntatie van het hart”. In de “diepe en krachtige zin” waar Havel naar verwijst, heeft hoop niets te maken met 'dingen die goed gaan', maar is eerder gebaseerd op het vermogen om “ergens voor te werken omdat het goed is, niet alleen omdat het een kans van slagen heeft”²

Het innerlijke reservoir van geestelijke kracht volgt zijn eigen natuurlijke ritmes en cycli, ongeveer zoals de cyclus in de

verhouding tussen ziel en persoonlijkheid (in individuen, groepen, naties en de ene mensheid), of de cycli die ten grondslag liggen aan astrologische benaderingen van de menselijke ontwikkeling. Net zoals de mensheid de Krachten van het Licht benadert door middel van aanroepingen, gebeden en rituelen, maken deze Krachten ook ritmische toenaderingen tot de mensheid. De geschriften van Alice Bailey verwijzen naar een ritme van maandelijkse impulsen (gesymboliseerd door de zonnestralen tijdens de volle maan) van verlichte, liefdevolle kwaliteiten, en van een speciale impuls van energie die gemeenschappen voedt die zich elke zeven jaar wijden aan werelddienst en culminerend in een krachtige ‘hierarchische bijeenkomst’ gedurende het 25ste jaar van elke eeuw.

Dit maakt van 2025 een belangrijk jaar om u voor te stellen wat de Verlichten zouden kunnen waarnemen als ze uitkijken naar het bewustzijn van de mensheid van vandaag, en nog belangrijker als ze de waarden en kwaliteiten van de geestelijke intelligentie overzien die op dit moment in de menselijke verhoudingen leven – het zien van zowel de diep ingebedde paradigma's van wat de koloniale mentaliteit van concurrerende afzonderlijke delen (moder-

niteit) wordt genoemd als een opkomend paradigma, dat nog steeds in beeld komt, dat meer gericht is op de kwaliteit van de verhoudingen tussen de delen en de overkoepelende gehelen.

Dit beeld van een 'bijeenkomst' tussen transcendente Wezens in de hemelse werelden, en de gevolgen die het heeft door de immanente aanwezigheid van deze Wezens in de menselijke ziel, suggereert niet dat een of andere vorm van goddelijke interventie op magische wijze al onze problemen voor ons zal oplossen. In de directheid van tijd en ruimte is er werk te doen dat alleen wij mensen kunnen doen. We worden voortdurend uitgedaagd om te groeien in onze reactie op de zielsimpulsen binnen in ons – om te groeien in de elektrificatie en breedte van onze experimenten in de beoefening van liefde in een onderling verbonden wereld van verhoudingen. Het wezen van de wereld en het wezen van de mens evolueren als reactie op conflicten, uitdagingen en crises. Het is vaak een pijnlijk, knarsetandend proces. Geest informeert, materie (de substantie van onze menselijke persoonlijkheden, onze overgeerfde gewoonten en veel van onze culturele normen) verzet zich – en door het samenspel, gedurende levens, ontwikkelt zich een verdiepend zielsbewustzijn door vrijgemaakte keuzes en beslissingen. Zo ontwikkelt zich een nieuw moreel bewustzijn in de wereld van tijd en ruimte. En dit is waar we onze hoop kunnen situeren in "de toekomst die wacht om geboren te worden".

Vanuit de esoterische visie die in de geschriften van Bailey wordt gepresenteerd, is de honderdjarige bijeenkomst een tijd voor de Geestelijke Hiërarchie om de mensheid te hulp te komen op manieren die onvermijdelijk zullen resulteren in een of andere vorm van crisis in de komende jaren. We spreken tegenwoordig vaak van

een metacrisis in de menselijke aangelegenheden, en naarmate dit idee in de loop van de tijd groeit, krijgen we misschien een hint van het soort geestelijke crisis dat door de hemelse Krachten zou kunnen worden voorzien. Crises zijn altijd moeilijk en uitdagend – denk maar aan de Tweede Wereldoorlog of, meer recentelijk, aan de spanningen die leidden tot de val van de Berlijnse Muur of het einde van de apartheid in Zuid-Afrika. De waarde van een geestelijke crisis is dat ze de mentale en emotionele omgeving bieden, de psychische verstoring, die degenen die de geest van synthese al voelen, die het onderscheid met een gedwongen eenheid ervan begrijpen, ertoe kan aanzetten hun denken te verhelderen, hun gevoel van morele verantwoordelijkheid te verdiepen en hun experimenten te verfijnen in de praktijk van het bouwen van een uiterlijke wereld die een duidelijkere weerspiegeling is van de heelheid van het leven.

Een van de kenmerken van het perspectief dat Bailey biedt, is de verwachting dat de huidige periode (vooral in de decennia na de bijeenkomst van 2025) een nieuwe cyclus zal zien in de betrokkenheid van de Lichtkrachten bij de menselijke aangelegenheden – een veruitwendiging van sommige elementen van het Koninkrijk der Zielen – weerspiegeld in de mensheid door de versterking van de ziel in de wereld, de groei van wijs leiderschap en de opkomst van een sterkere aanwezigheid van de universele geest van wezens als de Christus en de Boeddha op gebieden als economie, onderwijs, gezondheidszorg, religie en bestuur. En we kunnen ons ook voorstellen dat een benadering van de geestelijke koninkrijken tot de mensheid, geëvenaard door de benadering van de mensheid van geest en ziel, van bijzondere betekenis is in een tijd als deze, waarin de intensiteit van de problemen van het materialistische ►

bewustzijn het voortbestaan van de menselijke soort bedreigt. Zoals de Gita stelt: “overall waar de wet verwelkt ... en overall waar een toename van wetteloosheid wordt gezien, daar manifesteer Ik Mij”.

De huidige wereldwijde ineenstorting van de orde, met bijbehorende oorlogen en een enorme toename van het bouwen voor steeds dodelijkere wapens, is het gevolg van een gebrek aan morele kracht. Hoewel dit bij veel mensen van goede wil een gevoel van hopeloosheid en nihilisme teweegbrengt, werkt het voor anderen als een aansporing om dieper te putten uit de reservoirs van hoop – en een aanroeping van de geestelijke bronnen in ons die de basis vormen voor die hoop. Wat op dit moment het meest cruciaal is, is de reactie van de diepere denkers in alle samenlevingen en degenen die actief proberen hun leven te vormen rond universele geestelijke waarden.

Ware hoop concentreert zich op het idee dat er een nieuw moreel besef wordt gesmeed in de geest en het hart van miljoenen mensen van goede wil, en dat dit deel uitmaakt van een bredere metafysische transformatie waarbij zowel de menselijke als de goddelijke elementen van ons collectieve wezen betrokken zijn. Het idee van een ‘honderdjarige bijeenkomst’, die een crisis in een of andere vorm presenteert die een transformerend effect zal hebben op degenen in de mensheid die zich aange trokken voelen tot een discipelschapachtige benadering van het vestigen van een nieuwe morele orde die de richting van het denken en de wereldaangelegenheden voor de komende honderd jaar bepaalt, is iets om toe te juichen, maar het brengt ook gevaren met zich mee. Een verdiepende geestelijkheid gaat altijd gepaard met het betreden van een ‘smal, vlijmscherp pad’. Hoewel een nieuwe ‘morele orde’ kan worden begrepen vanuit een Waterman-

gevoel van verhouding met zijn geest van universaliteit, delen en samenwerking, kan het ook worden benaderd vanuit een beperkender betekenis van het gehoorzamen aan strikte partijdige regels met als doel ofwel terug te keren naar een mythisch verleden, of op magische wijze terug te gaan naar een droomachtige staat van ideologische correctheid.

Kate Davies schrijft over “intrinsieke hoop” als een sleutel tot een moedig leven in moeilijke tijden. Ze heeft opgemerkt dat standaard woordenboekdefinities verwijzen naar conventionele of “extrinsieke hoop, ... gebaseerd op de naïeve verwachting dat het leven ons zal geven waar we op hopen”. Dit soort op resultaten gebaseerde hoop, wanneer het niet werkt zoals gewent, leidt tot wanhoop en kweekt hopeloosheid. Maar, merkt Davies op, bieden veel woordenboeken een secundaire definitie, van hoop als ‘vertrouwen’: “een onwankelbaar geloof in wat er ook gebeurt en in het menselijk vermogen om te reageren. ... Het komt van binnenuit – uit ons hart, onze ziel en onze geest”³.

2025 is een jaar om na te denken over de impact die een nieuwe ‘impuls’ van de Lichtkrachten in de wereld zou kunnen hebben. In zo’n jaar kunnen we ons voorstellen dat de geest van hoop die ‘van binnenuit komt’ in ons wezen aan het opborrelen is, zich verdiept en een drijvende kracht wordt in het mensenrijk.

1. Martin Luther King, *My Pilgrimage to Nonviolence*. <https://kinginstitute.stanford.edu/king-papers/documents/my-pilgrimage-nonviolence>.
2. Vaclav Havel, *The kind of hope I often think about* in *Disturbing the Peace: A Conversation with Karel Hvizdala*. 1990. P. 181.
3. Kate Davies, *Intrinsic Hope: Living Courageously in Troubled Times*. 2018. P. 14; ‘Where there’s life’, *Resurgence Magazine*, May/June, 2018 - <https://www.resurgence.org/magazine/article5090-where-theres-life.html>.

Jubileum 2025: Pelgrims van Hoop in een Wereldwijde Crisis

Hoop: Een Oude Boodschap

Geleerden merken op dat het christendom in zijn vroegste dagen werd gekenmerkt door een inwijdingsstructuur en een vorm van taal die voortbouwde op het erfgoed van de oude mysteriereligies. Het bood *soteria* (σωτηρία, of verlossing, in het Grieks) aan de hele mensheid, in plaats van het sombere hiernamaals van de heidense religies, die Hades zagen als een hopeloos ondergronds land van schaduw. Toch, zoals vaak gebeurt met openbaringen die later in dogma's en instellingen zijn vastgelegd, is er weinig echt bekend over de vroegste christelijke groepen – toen de Wereldleraar, geïncarneerd in Jezus, met eenvoud en nederigheid sprak op de Olijfberg, voordat de theologie Hem bekeek als een leerstellige figuur van de Drie-eenheid. Priester en theoloog Alfred Loisy merkte eens op: *“Eens wachtten de volkeren op het Koninkrijk van God, maar in plaats daarvan kwam de Kerk”*. Er is inderdaad maar heel weinig overgebleven van die oorspronkelijke religie die we het primitieve christendom noemen, maar uit de relatief weinige bestaande getuigenissen kan worden afgeleid dat *de meest prominente toon hoop* was – een heldere, transformerende hoop die scheen op een wereld waar oude religies in verval waren en de menselijke geest verlangde naar een nieuw tijdperk dat zou aanbreken.

De Bijbelwetenschap erkent dat de evangeliën – geschreven tientallen jaren na het overlijden van Jozua – niet kunnen worden beschouwd als strikt historische verslagen; het zijn in feite grotendeels anonieme werken, waarschijnlijk tegen het einde van de tweede eeuw uit traditie toegewezen aan de namen van Mattheüs, Marcus, Lucas en Johannes. Toch dragen ze nog steeds

de blijvende echo's van die oorspronkelijke toon van hoop die in de christelijke beweging klonk in een verlaten wereld, terwijl de oude filosofische en mysteriescholen, hoewel ze nog steeds bestonden, al aan het vervagen waren en spoedig zouden worden uitgeroeid uit de Middellandse Zee onder keizerlijke decreten.

Een bijzondere en treffende uitdrukking van de toon van hoop die in elke draad van het Nieuwe Testament verweven is, vindt men in het boek van Openbaringen. Het blijft enigszins een mysterie dat dit raadselachtige werk zich van een plaats in de canonieke Bijbel heeft verzekerd. En toch bleef dit vreemde, visionaire boek bestaan, alsof zijn felle symbolische poëzie een waarheid fluisterde die de vroege concilies nooit volledig tot zwijgen konden brengen: de hoop op redding, niet alleen voor christenen, maar voor de hele mensheid.

“En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde ... en ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: ‘Zie, de woonplaats van God is bij de mensen. ... Hij zal elke traan uit hun ogen wissen. ... Zie, Ik maak alle dingen nieuw.’” (Openbaringen 21:1-5)

“Toen toonde de engel mij de rivier van het water des levens, helder als kristal, die stroomde uit de troon van God en van het Lam kwam. ... Aan weerszijden van de rivier staat de boom des levens. ... En de bladeren van de boom waren voor de genezing van de volken. ... Zij zullen Zijn aangezicht zien en Zijn naam zal op hun voorhoofd staan.” (Openbaringen 22:1-4)

Deze twee visies schetsen de ultieme horizon van hoop van het christendom: een getransformeerde wereld waar het leven vrij stroomt, onbezoedeld door schaarste of angst. Het “water des levens” in Openbaringen 22 is geen particuliere bron, maar een Watermanstroom voor de hele

mensheid, uitgestort voor “de genezing van de volken”. De hoop dringt dus altijd naar buiten en hervormt economische gewoonten en sociale structuren, zodat de vruchten van de aarde elke tafel kunnen bereiken. Het is van grote betekenis dat het “zien van Zijn gelaat” (een ware metafoor voor de persoonlijke ontmoeting met de Ziel) verbonden is met de verdeling van de “rivier van leven”, de hulpbronnen van de planeet, voor de hele mensheid. *“Want nu kijken we door een raam, duister; maar dan van aangezicht tot aangezicht”* (1 Korintiërs 13:12), herinnert Paulus ons eraan. Volgens geeft hij de hoop zijn theologische ruggengraat wanneer geloof wordt gedefinieerd als *“de zekerheid van de dingen die men hoopt, de overtuiging van de dingen die men niet ziet”* (Hebreeën 11:1).

Balancerend tussen de belofte van een rivier en een niet zo bloeiende realiteit, kunnen we helpen bij het creëren van gedachtevormen van een rechtvaardige wereld en doen alsof de nieuwe aarde al onder onze voeten ontspruit – een levende demonstratie van de oude gemeenplaats dat *‘energie volgt op gedachte’*. Toch is hoop, goed begrepen, nooit bedoeld om onvervulde belofte te blijven. De Griekse mythe gaf symbolisch vorm aan dit onbehagen toen het de hoop verzegeld achterliet op de bodem van de kruik van Pandora – het vat dat al het kwaad in de wereld had losgelaten aan het einde van de gouden eeuw van de goden. Was hoop dan voor de Grieken een listig kwaad in een vermomming? Het is een vraag waar geleerden tot op de dag van vandaag over blijven nadenken. Paulus daarentegen sprak van een actieve en transformerende hoop. Later zouden de woorden van de Nazarener duidelijk maken dat *“men slechts als kind het Koninkrijk van God zal binnengaan”* (Marcus 10:15), wat impliceert dat de ware ontwikkeling van het bewustzijn een terugkeer naar verwondering en onschuld vereist – een

tweede “onbevleete” geboorte in het heilige, het rijk van de ziel. Wat duidelijk lijkt, is dat *authentieke hoop zich moet vertalen in concrete keuzes* – in wat paus Franciscus noemde *“het herstellen van de toegang tot de vruchten van de aarde voor iedereen”*.

Een hedendaagse apostel van hoop

Telkens wanneer een toeleveringsketen ethischer wordt, of een begroting prioriteit geeft aan de armen, flakkerd de ongeziene toekomst op. Zulke momenten openbaren, in fragmentarische vorm, de hoop die het boek van Openbaringen belooft en waarop het geloof aandringt. In dat samenspel van visie en praktijk komt Paulus’ definitie het volst tot uiting: hoop drijft de scheppende verbeelding en holt beddingen uit voor de rivier van het leven om alle uithoeken van de aarde te bereiken. Paus Franciscus suggereerde sterk dat *ware spiritualiteit gebaseerd is op toewijding aan rechtvaardigheid en eerlijke verdeling van middelen*.

Het is precies dit begrijpen van hoop – niet als passief optimisme, maar als een heilige en bruikbare kracht – dat een nieuwe uitdrukking vond in traditie van het [Katholieke Jubeljaar](#). Het wordt nieuw leven ingeblazen in 2025 onder het motto “Pelgrims van Hoop” en weerspiegelt de rivier van Openbaringen door aan te dringen op een rechtvaardige herverdeling van wereldwijde hulpbronnen, inclusief de kwijtschelding van onbetaalbare schulden die hele naties uitsluiten van duurzame ontwikkeling. Wanneer getrouwe gemeenschappen pleiten voor schuldverlichting, subsidies voor klimaatfinanciering en eerlijke handel, veranderen ze de verzekering van Paulus in een esoterisch axioma. Ze verklaren het voor de hand liggende, maar nog steeds niet volledig erkende feit dat de hulpbronnen van de wereld bestemd zijn voor vernieuwing en distributie, niet voor exploitatie.

De traditie van het Jubeljaar heeft diepe historische wortels. Het bijbelse kader komt uit Leviticus 25, waar in het vijftigste jaar van Israël de schulden kwijt werden gescholden, slaven werden bevrijd en men het land liet rusten. Middeleeuwse pausen pasten dit idee aan tot een christelijke bedevaart naar Rome, en na 1475 werd het interval van 25 jaar de norm. Echo's van deze traditie zijn te vinden in de antieke wereld: in Griekenland hebben maatregelen zoals Solon's *Seisachtheia*¹ (6^e eeuw v.Chr.) schulden kwijtgescholden en schuldsnaven bevrijd; terwijl in Rome periodieke amnestie, kwijtschelding van schulden of de rite van het *lustrum* symbolisch het leven van de gemeenschap vernieuwden.

Het huidige Heilig Jaar van de katholieke kerk begon op kerstavond 2024 en loopt tot 6 januari 2026. Volgens de traditie krijgt het jaar van elke kwart eeuw – 1475, 1500, ... 2025, 2050, enz. – de titel “gewoon Jubileumjaar”, een ritme dat in 1470 door paus Paulus II werd vastgesteld. Dat ritme nodigt elke generatie uit om stil te staan, met dankbaarheid terug te kijken en met vertrouwen vooruit te kijken. Paus Franciscus koos het motto “*Pelgrims van de hoop*”; in deze aankondigingsbul *Spes non confundit* (“*Hoop stelt niet teleur*”) nodigt hij de gelovigen uit tot een soort meditatie: “om opnieuw te dromen”, om als gasten in plaats van eigenaars op aarde te wandelen, en ervoor te zorgen dat iedereen “de vruchten van de aarde” deelt.

Het Bijbelse mandaat om schulden kwijt te schelden keert met kracht terug in de huidige wereldwijde crisis: 54 lage- en middeninkomenslanden verkeren nu in schulden nood, meer dan het dubbele [aantal in 2015](#). *Caritas Internationalis* en haar partners hebben de campagne “[Zet schuld om in hoop](#)” gelanceerd, waarbij ze er bij de G20 op aandringen om een automatisch,

transparant mechanisme te creëren voor het herstructureren van staats schulden en om klimaatfinancieringssubsidies in plaats van leningen naar kwetsbare landen te kanaliseren. Franciscus stelde onbetaalbare schulden gelijk aan moderne slavernij en vroeg christenen om hun regeringen onder druk te zetten “om een deur naar vrede te openen” door achterstallige betalingen af te schrijven of om te zetten in uitgaven voor gezondheidszorg, onderwijs en groene transitie.

Dit Jubeljaar begon in een tijd van overgang. Nu paus Franciscus rust en een nieuwe paus Leo XIV is gekozen, is de katholieke kerk in verwachting tussen twee tijdvakken. Over de hele wereld nemen bedevaarten toe als gebeden in beweging: in de Filippijnen, zijn er acties om bomen te planten en schulden kwijt te schelden; in Nigeria dragen jongeren licht naar gevangenen en vluchtelingenkampen; in de Amazone glijden kano's als levende psalmen over bedreigde wateren. Deze gebaren spreken van een hoop die beperking weigert – een kracht waarbij de geschiedenis naar genezing neigt, misschien zelfs de eerste tekenen dat de “rivier van de wateren des levens” over de aarde begint te stromen.

Dit soort hoop is oud: het dreef ooit zoekers naar Eleusis en Delphi voor een glimp van verborgen wijsheid, en leidde Israël naar Sion in heilige verwachting, en ontstak in de eerste christenen een onversaagd geloof dat de redding aan elke ziel toebehoorde. Vandaag roept het Jubeljaar 2025 ons op in diezelfde tijdloze processie als “pelgrims van de hoop”, op weg naar de dag waarop Christus, de ware Hiërophant, terugkeert om de mysteriën te herstellen, Zijn kinderen bijeen te brengen, “zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt” (Lucas 13:34), om alle dingen nieuw te maken.

1. Letterlijk „het afschudden van lasten“ (noot vertaler).

Goede Wil als Hoop, Wil en Aspiratie

Catherine Crews

In dit belangrijke jaar 2025 is de wereld rijk aan “oplossingen” voor de vele problemen waarmee we worden geconfronteerd. Het kan zijn dat onze grootste moeilijkheden te maken hebben met zeer uiteenlopende ideeën over hoe we de conflicten die we zien moeten oplossen. Doen we meer van hetzelfde? Zoeken we naar nieuwe benaderingen voor het oplossen van problemen? Er is een gevoel dat de tijd dringt, dat we iets moeten doen en het snel moeten doen. Tegelijkertijd lijken we niet in staat om te evolueren naar oplossingen die een gevoel van voltooiing, van comfort en vrede brengen.

En toch is deze tijd van strijd ook een tijd van gelegenheid, en de energie van goede wil is de drager van deze gelegenheid. Goede wil en begrip brengen een geest van gemeenschap die de kloof tussen partijen overbrugt en een weg opent naar samenwerking die nog niet eerder is gezien. Met goede wil kunnen krachten die verdeeldheid in stand houden, creatief worden hervormd om een gemeenschappelijke visie te ondersteunen. Goede wil kan worden omschreven als de liefde van God in werking; de mensheid die goede wil aangaat als hoop, wil en aspiratie kan de wereld veranderen.

Deze woorden: hoop, wil en aspiratie, hebben gemeen dat ze elk een idee benoemen, dat slechts gerealiseerd wordt in handelen. Het idee moet worden uitgedrukt door actie, anders blijft het levenloos. Misschien zou een vollediger benaming van deze ideeën zijn: hopen, willen, streven. En in deze erkenning wordt de noodzaak van een verhouding geboren. Wanneer die verhouding met God is, worden de hopen- de, willende en strevende werken in elk

menselijk hart een aanroep. Gods antwoord wordt opgeroepen en de verhouding van aanroep en oproep verandert verlangen in een ervaring. Religie is de naam die we hebben gegeven aan de verhouding tussen de aanroepende oproep van de mensheid en de oproepende reactie van de Godheid op de smeekbede.

De volgende fundamentele waarheden liggen ten grondslag aan deze verhouding, die kan worden omschreven als verticaal, en verbinden ons met geestelijke niveaus van gewaarworden:

1. Het feit dat God zowel transcendent als immanent is;
2. Wij zijn verwant aan God; wij zijn allen “kinderen van de ene Vader”;
3. We zijn in wezen goddelijk, onsterfelijk en eeuwig volhardend;
4. Er bestaat continuïteit van goddelijke openbaring en van goddelijke benaderingen.

We zijn ook betrokken bij verhoudingen met elkaar; samen vormen we de hele menselijke familie. Deze verhoudingen kunnen worden omschreven als horizontaal en verbinden ons met onze medemens en de omgeving. Dit omvat onze familie en vrienden, onze gemeenschap, onze natie en alle naties, en breidt zich uit tot de hele wereld. Op dit horizontale niveau worden hopen, willen en streven de basis van juiste menselijke verhoudingen die de maximale evolutionaire groei van alle individuen en groepen aanmoedigen. Goede wil is de naam die we hebben gegeven aan de energie die de groei van juiste verhoudingen ondersteunt.

Aanroep en oproep zijn de essentiële componenten die de verticale en horizontale paden van verhoudingen met elkaar verbinden. In deze beide samen vinden we de kracht van Eenheid die zich manifesteert in tijd en ruimte, reagerend op de behoef-

ten van de mensheid. We komen te weten dat er een goddelijk Plan is dat over de hele wereld wordt ondersteund door mannen en vrouwen van goede wil, en dat helpt om de problemen van de mensheid op te lossen.

Geloof is de geestelijke partner van de

hoop. Uit de christelijke traditie hebben we de woorden van Paulus in zijn brief aan de Hebreëen: “Nu is het geloof de vaste grond van de dingen die men hoopt, het bewijs van de dingen die men niet ziet. Want daarvoor verkregen de ouderlingen een goed getuigenis. Door geloof begrijpen we dat de werelden gevormd zijn door het woord van God, zodat de dingen die gezien worden, niet gemaakt zijn van dingen die zichtbaar zijn.” Hebreëen 1: 1-3 NBG

Elders in de Bijbel wordt ons verteld dat de kracht van het geloof de kracht is die naar voren komt als we bidden “in Jezus' naam”. In veel tradities wordt het aanroepen van de Goddelijke naam, welke naam we ook mogen gebruiken, opgevat als het in harmonie brengen van gebed met de visie van goddelijke liefde voor de mensheid en de gemanifesteerde werelden, en krijgt zo kracht als aanroep.

Zonder geloof zou de hoop irrelevant zijn, want het geloof verzekert de ervaring van de liefde van de Vader en verzekert de geestelijke erkenning van Gods nauwe, subjectieve en onverbrekelijke verhouding met de hele mensheid, overal. Deze onwankelbare overtuiging van Gods levende aanwezigheid in en onder ons is het fundament van de aanroepende kracht van de mensheid en de bron van de onvermijdelijke opgeroepen reactie die in God wordt opgewekt. Deze zekerheid brengen de mannen en vrouwen van Goede Wil bij het oplossen van de problemen van onze wereld; het is van onschatbare waarde, ongeacht de schijnbaar onoverkomelijke moeilijkheden die ermee

gepaard gaan. We hoeven de antwoorden op onze wereldproblemen niet te hebben, maar als we ons denkvermogen, ons hart en ons leven voorbereiden op dienstbaarheid, hebben we een werkelijke invloed op het proces van de oplossing. In dit weten vinden we hoop.

Willen roept de wil-ten-goede op. Als we aan de wil denken, denken we misschien aan vastberadenheid, of om iets op onze eigen manier gedaan te krijgen, maar geestelijke wil is iets heel anders. Geestelijke wil is de Wil-ten-Goede, Goddelijke doelstelling, Gods liefdevolle verlangen voor het welzijn van allen. In de mensheid werkt de Wil-ten-Goede zich uit als goede wil, die de liefde van God uitdrukt in de werelden van het dagelijks leven. Goede wil is de fundamentele energie van juiste menselijke verhoudingen, en dus de sleutel tot onze toekomst. De geest van goede wil, essentieel voor het oplossen van de vele problemen waarmee de mensheid nu wordt geconfronteerd, is dienstbaarheid, liefde in actie. Het wordt gevonden in begrip, samenwerking en delen tussen de hele mensheid.

Het vermogen van goede wil hangt af van de overeenstemming met de goddelijke wil, voor zover we die kunnen begrijpen. Om onze persoonlijke wil te richten op goede wil is inclusief denken nodig. Moderne communicatiesystemen maken de onderlinge afhankelijkheid van de mensheid duidelijk; problemen die we bij enkelen zien opkomen, worden in werkelijkheid door iedereen gedeeld, problemen die we lokaal zien ontstaan, zijn in werkelijkheid mondiale kwesties. Hier komen we tot de erkenning van de kracht van de aanroep: naarmate steeds meer mensen, individueel en in groepen, hun energie richten op het hoogste goed van de mensheid, is de opgeroepen reactie van Eenheid zeker.

Deze feiten ondersteunen de kracht van onze aanroep:

1. Energie volgt op gedachte en goede wil wordt geleid door de gedachte. We kunnen bevestigen: “Zoals een mens in zijn hart denkt, zo is hij”.
2. Het denkvermogen is licht. Het denkvermogen standvastig in het licht houden wordt een oefening van aanroep die zeker een goddelijke reactie zal oproepen.
3. De “wil tot dat wat goed is en zou moeten zijn” is een dynamische kracht voor constructief handelen, in staat om de wereld nieuw te maken.

Streven is goede wil in actie. In deze tijd van beroering, ook een tijd van geestelijke kansen, richten mensen van goede wil overall hun aandacht op dienstbaarheid, op de intentie om goede wil in de realiteit van het leven van alle mensen te brengen. Aspiratie is verlangen dat tot uitdrukking komt in liefdevolle actie op het fysiek gebied en als aanroep op de geestelijke gebieden. Het leidt ons feilloos naar werelddienstbaarheid, naar zelfvergetelheid en naar stralend, magnetisch leven. Het brengt ons ertoe om echt te zeggen over het werk dat we doen: “Uw wil geschiede”.

Er is ons een wereldgebed gegeven, de Grote Aanroep, als het krachtigste instrument voor het werk van goede wil in deze tijd. In dit gebed roepen we de energie op van Gods diepe liefde voor de mensheid, die een patroon vormt van het goddelijk Plan. Als we in ons denkvermogen en hart het licht, de liefde en de kracht van dit gebed vasthouden, roepen we van God de zekerheid op dat het goddelijke Plan wordt uitgevoerd. **De Grote Aanroep is de vervulling van onze hoop.**

*Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.*

*Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge de Komende tot de Aarde wederkeren.*

*Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.*

*Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad
verblijft.*

*Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op
Aarde herstellen.*

De VN roept een Internationale Dag van de Hoop uit

In maart van dit jaar diende de ambassadeur van de kleine eilandstaat Kiribati in de Stille Oceaan een resolutie in bij de Algemene Vergadering van de VN waarin werd opgeroepen tot de instelling van een VN-dag van hoop die elk jaar op 12 juli moet worden gevierd.

H.E. Teburoro Tito sprak over hoop als “een kracht die de mensheid door de donkerste tijden heeft geleid en ons naar een toekomst van mogelijkheden, veerkracht en vernieuwing heeft voortgestuwd”. De Dag van de Hoop zou, zo suggereerde hij, “dienen als een wereldwijd symbool van doorzettingsvermogen, eenheid en de nietaflatende overtuiging dat een betere wereld binnen ons bereik ligt”. Wereldwijde leiders op het gebied van geestelijke gezondheid hebben stappen gezet voor de VN-verklaring en erkenden dat de Dag een oproep markeerde om “van hoop een prioriteit voor de volksgezondheid te maken en het te erkennen als een beschermende factor tegen geweld, verslaving en zelfmoord”. Een belangrijke NGO die de Dag van de Hoop promoot, iFred, beschouwt hopeloosheid als de belangrijkste indicatie van zelfmoord en richt haar werk

op evidence-based programma's die zijn ontworpen om ervoor te zorgen dat iedereen weet 'hoe' te hopen. Deze omvatten: Hoopvolle Denkvermogens, het idee toepassen dat "hoop een leerbare vaardigheid is" in het werk met studenten, opvoeders en ouders; en hoopvolle steden die midde-

len en strategieën bieden op het gebied van overheid, wetenschap, onderwijs, werkplek, gezondheidszorg en kunst voor steden om hoop binnen hun gemeenschappen te cultiveren en te behouden.

De [VN verwijst naar de Dag](#) als een manier om *een universele behoefte in onzekere tijden te benadrukken*:

“In een wereld die wordt geconfronteerd met toenemende onrust, toenemende sociale verdeeldheid en aanhoudende economische en ecologische uitdagingen, blijft de wereldgemeenschap zoeken naar waarden die verenigen in plaats van verdelen. Onder hen onderscheidt hoop zich als een zeer krachtige en universeel resonerende kracht. Dit erkennend, heeft de [Algemene Vergadering van de VN 12 Juli uitgeroepen tot de Internationale Dag van Hoop](#)—een dag om hoop te vieren en te promoten als een leidend principe voor zowel individuen, gemeenschappen als naties.”

De lidstaten, instellingen, het maatschappelijk middenveld en individuen worden allemaal opgeroepen om “een omgeving te creëren waarin hoop kan gedijen”. Ideeën voor deelname aan de dag zijn onder meer

het organiseren van kleine lokale “Cirkels van Hoop” om lokale uitdagingen te bespreken en oplossingen voor te stellen. Andere suggesties zijn om “een uur aan dienstbaarheid te wijden” en om “bedenkingen over hoop op te nemen in lessen, bijeenkomsten of geloofsbijsluitingen om een voortdurende dialoog op gang te brengen”.

Het is vermeldenswaard dat de verklaring van de VN van een Dag van de Hoop niet zonder enig politiek drama was, een weerspiegeling van de huidige staat van de coöperatieve geest in de Algemene Vergadering. Regeringen waren unaniem overeengekomen om de resolutie zonder stemming goed te keuren, maar op het laatste moment riepen de Verenigde Staten op tot een stemming. De stemming om de dag uit te roepen werd gemakkelijk aangenomen met de steun van 161 landen: vier, waaronder India, onthielden zich van stemming en één (de VS) stemde tegen, met het argument dat dit een onnodige uitbreiding van internationale dagen zoals de Dag van Vrede en Geluk vertegenwoordigt, en ook tegen de verwijzingen in de resoluties naar “diversiteit, rechtvaardigheid en inclusie die in strijd zijn met het Amerikaanse beleid”.

Dit alles zegt ons dat, in navolging van de hoge aspiraties toen de VN in 1945 werd opgericht, het werk van het bevorderen van de geest van samenwerking in de betrekkingen tussen naties nog steeds een werk in uitvoering is, en nu, net als voorheen, “doorzettingsvermogen, eenheid en onwrikbare overtuiging dat een betere wereld binnen ons bereik ligt” nodig heeft.

Bronvermelding:

Omslag: Sunset Sky with Sun Rays - Canva

Pagina 2: AI-generated by World Goodwill

Pagina 6: Spring Growth - Canva

Pagina 11: AI-generated illustration by Sadek

Ahmed (UN Website)

Helpen bij het opbouwen van juiste menselijke verhoudingen

Wereld Goede Wil is een internationale beweging die helpt de energie van goede wil te mobiliseren en juiste menselijke relaties op te bouwen. Zij werd in 1932 opgericht als een dienstactiviteit van de Lucis Trust. De Lucis Trust is in Zwitserland geregistreerd als een non-profit stichting. Wereld Goede Wil wordt door de Verenigde Naties erkend als een niet-gouvernementele organisatie en is vertegenwoordigd tijdens regelmatige briefings op het hoofdkantoor van de VN.

De Lucis Trust staat op de lijst van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties. De Wereld Goede Wil Nieuwsbrief wordt drie keer per jaar gepubliceerd. Tenzij anders aangegeven, worden alle artikelen voorbereid door de Wereld Goede Wil HQ-groep. Meerdere exemplaren voor distributie zijn op aanvraag beschikbaar. De nieuwsbrief is ook beschikbaar in: Frans, Grieks, Spaans, Duits, Nederlands, Italiaans, Roemeens, Russisch en Sloveens.

Wereld Goede Wil is uitsluitend afhankelijk van donaties om haar werk voort te zetten. De nieuwsbrief wordt gratis verspreid om zo breed mogelijk verspreid te worden, maar donaties zijn altijd nodig voor deze service en worden zeer op prijs gesteld.

Deze nieuwsbrief is beschikbaar op:
www.worldgoodwill.org

ISSN 0818-4984

Suite 54, 3 Whitehall Court,
London SW1A 2EF, UK
worldgoodwill.uk@londonlucistrust.org

Rue du Stand 40,
1204 Genève ZWITSERLAND
geneva@lucistrust.org

866 United Nations Plaza, Suite 482,
New York NY 10017, USA
worldgoodwill.us@lucistrust.org

De Grote Aanroep

**Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.**

**Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge Christus tot de Aarde wederkeren.**

**Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.**

**Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad
verblijft.**

**Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde
herstellen.**

Aangepaste Versie

**Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.**

**Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge de Komende* tot de Aarde wederkeren.**

**Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.**

**Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad
verblijft.**

**Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde
herstellen.**

*Veel religies geloven in de Komende, een Wereldle-
raar, en we kennen Hem onder de namen als de Heer
Mai-treya, de Imam Mahdi, de Bodhisattva, de Kalki
avatar en de Messias, en deze termen worden gebruikt
in sommige van de versies van de Grote Aanroep voor
de mensen van de overeenkomstige geloven.

